Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

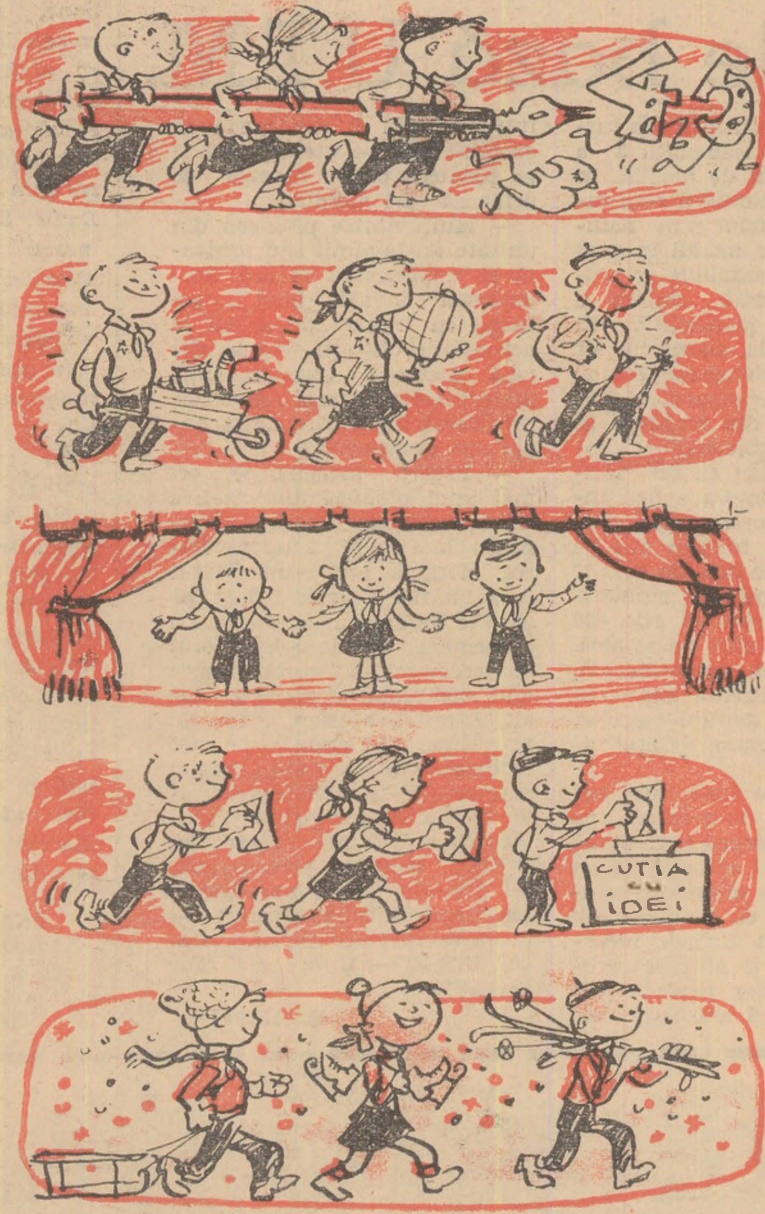
Anul XV nr. 49 (937) * miercuri 4 decembrie 1963 * 8 pag. 30 bani

CITIȚI ÎN ACEST NUMĂR!

- Pe urmele fierului vechi — paginile II și III.
- Pe plaiuri dobrogene — însemnări despre pionierii din Dobrogea — la pagina a III-a.
- Povestirea în imagini „La cota 471" din pagina a V-a.
- Instruirea activelor pionierești — pagina a VII-a.

ÎN PREAJMA ÎNCHEIERII TRIMESTRULUI

DORINȚE CARE POT FI ÎMPLINITE

O vorbă din bătrîni spune că toamna se numără bobocii „Dacă însă îi numeri mai des, e și mai bine!" — adăugă cineva într-o discuție.

Discuția a avut loc la Camera pionierilor de la Școala medie nr. 2 din Iași, iar cel care a emis replica de mai sus e Vrabie Ion, președintele unității. El e de părere că acum, în preajma încheierii primului trimestru, „bobocii" trebuie numărați mai des, spre a se lua unele măsuri.

— La noi, deși fiecare elev e și pionier, tot mai trebuie să numărăm... notele mici — a intervenit Iacomi Cristina, președinta grupei de la a VII-a C. Mingea, filmul, o carte interesantă sînt greu de lăsat deoparte, chiar atunci cînd știi că ai lecții de învățat. Și totuși lecțiile trebuie puse înainte de orice!

— Învățătura e și o problemă de voință!

— Intr-adevăr, de aceea doresc din toată inima CA IN GRUPA NOASTRA SA NU AVEM NICI UN CORIGENT. Și cînd vrei, ce nu se poate face! Amarandei Eugen vă poate spune din practică. In catalog, în dreptul numelui său, alături de 4, 5 și 6 stau acum mîndre note de 8, 9 și 10. La fel și la Onofraș Janeta.

— In grupa noastră — la a VI-a A — sînt 32 de pionieri. TARE AȘ VREA CA LA SFIRȘITUL TRIMESTRULUI SĂ PRIMIM 10 DISTINCȚII. Și așa în fiecare trimestru!

— Ar fi foarte lăudabil. Desigur că tu, Negoiță Ana, știi că pentru aceasta toți pionierii trebuie să aibă medii de la 7 în sus.

— Bineînțeles. La noi, cînd cineva „a uitat caietul acasă", nu-l iertăm. In prima pauză discutăm cu el, iar dacă se repetă îi aducem aminte la... gazeta satirică! Alteori, se întîmplă ca băiatul în cauză să întîmpine greutăți reale. Atunci grupa îl ajută altfel. Nu însă dîndu-i caietul să copieze, ci cu răbdare, prietenește, efectuind unele exerciții asemănătoare cu tema. E cazul lui Fărîmă Victor. Chiar tovarășa profesoară de matematică l-a lăudat acum.

— Noi, adică echipa artistică a grupei din clasa a VI-a B avem o dorință... scenică! Am ales o piesă — „Pastilele", de Octavian Sava — ne-am împărțit rolurile, le-am copiat și am început să le învățăm. VREM SĂ PREZENTAM SPECTACOLUL LA SFIRȘITUL TRIMESTRULUI.

— Iar eu — acum vorbește președintele unității — AȘ VREA SA AVEM O VACANȚA AȘA DE FRUMOASA, DE INTERESANTA, INCIT FIECARE PIONIER SĂ SPUNA: A FOST CEA MAI FRUMOASA VACANȚA DIN VIAȚA MEA.

— Observ că pentru realizarea piesei cît și în ceea ce privește vacanța s-au luat unele măsuri. Cînd am intrat aici, se repeta chiar în hol; la loc vizibil, am văzut „Cutia cu idei". Aici, pionierii pot introduce în scris dorințele pentru vacanță.

— S-au și primit cîteva; concurs de săniuțe, carnaval pionieresc, o drumeție prin oraș, terminată cu un joc de orientare turistică, crearea unor grupe care să învețe urări pentru Anul Nou. Băieții au scris pe bilețele că au și pregătit buhaiele și pocnitorile!

Primul trimestru se apropie de sfîrșit. Pionierii învață zi de zi pentru a obține rezultate din cele mai bune. Activitatea pionierească desfășurată îi ajută, într-un fel sau altul, din plin la realizarea acestui scop.

Succes, prieteni!

GETA COSTIN

ÎN PREAJMA ÎNCHEIERII TRIMESTRULUI

La Școala de 8 ani nr. 1 din Cîmpulung Muscel a sosit „Scînteia pionierului". Ca de obicei, cititorii sînt nerăbdători să afle ultimele noutăți din domeniile care îi interesează: știință, sport, literatură. (Foto 1).

Foto-reporterul nostru i-a surprins pe pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Țifești regiunea Galați lucrînd la pietruirea unei porțiuni a curții școlii. (Foto 2).

În mijlocul prietenilor

Pionierii de la Şcoala de 8 ani nr. 8 din Timişoara erau nespus de mîndri. Prietenii lor, utemiştii de la Fabrica „Ambalajul metalic" îi invitaseră la o şezătoare a lor. Veseli, tinerii discutau însufleţiţi, alegeau, pentru picup plăcile cele mai frumoase ca să-i distreze pe micii oaspeţi. Dar iată că se făcu linişte şi secretarul comitetului U.T.M. le spuse bun venit pionierilor şi-i invită să participe şi ei la discuţiile care vor urma la şezătoarea utemiştilor.

De la început, copiii erau numai ochi şi urechi. Se vorbea despre eroi din cărţi, despre care auziseră şi ei, se vorbea mai ales despre viaţa din fabrică, despre ce înseamnă colectivul în mijlocul căruia trăieşte. Şi astfel, aflară copiii multe despre muncitorul Adam Dogaru, acum şeful sectorului II, student în anul IV la Politehnică. Aflară cum se străduieşte să muncească şi să înveţe în acelaşi timp, cum tovarăşii îl ajută şi se mîndresc cu succesele lui. Aşa cum de altfel, se bucură şi de succesele celor care urmează acum şcoala medie serală. Nici unul dintre ei nu vrea să rămînă pe loc. Învaţă mereu şi lucrul acesta nu-i împiedică să fie fruntaşi în producţie. Sute de produse ies zilnic din mîinile lor. Unele călătoresc pînă departe, în alte ţări. Ei, dar cîte lucruri minunate n-au realizat utemiştii. Au lucrat împreună la construirea „Ştrandului tineretului", au mers împreună în excursii, au făcut sport. Şi-acum, iată-i din nou laolaltă, au venit să discute despre cărţi, să asculte muzică, să se întîlnească cu prietenii lor pionierii, care sînt de altfel, viitori utemişti.

Pionierii sînt bucuroşi c-au avut prilejul să stea mai îndelung de vorbă cu utemiştii, că i-au ascultat povestind. Rodica a văzut că tovarăşa Emilia Cuzman poate fi şi veselă nu numai „gravă" cum crezuse ea văzînd-o în timpul producţiei. Ceilalţi colegi i-au cunoscut mai îndeaproape pe utemiştii fruntaşi ca Ioan Borgher, Elisabeta Gal. Şi-acum, nu numai Ilea Rodica, dar şi pioniera Mihai Simona, şi Crişan Marius, şi Nevriceanu Cornel şi mulţi alţii se gîndesc cu bucurie la vremea cînd vor primi şi ei carnetul roşu, cînd vor fi asemenea acestor utemişti.

ELENA MANESCU

Povesteşte secretarul organizaţiei de bază U.T.M.

Se discută despre excursii, drumeţii, adunări pionereşti, întreceri sportive, distincţii... Vă gîndiţi, desigur, că poate ne aflăm în camera pionierilor. Şi totuşi, discuţia la care asistăm are loc nu la camera pionierilor, ci la sediul comitetului U.T.M. al Întreprinderii Orăşeneşti de Industrie Locală (I.O.I.L.), din Turnu Severin.

Membrii colectivului de conducere a unităţii de pionieri de la Şcoala de 8 ani nr. 8 din oraş s-au întîlnit aici cu membrii comitetului U.T.M. din întreprindere să discute despre activităţile ce le vor organiza împreună în luna decembrie şi în vacanţa de iarnă. Trebuie să vă spunem că între utemiştii de la I.O.I.L. şi pionierii de la Şcoala de 8 ani nr. 8 din Tr. Severin există o strînsă legătură. Despre aceasta ne-a vorbit tovarăşul Grigore Foleanu, secretarul Comitetului U.T.M. pe întreprindere.

— Deseori, utemiştii din întreprindere primesc în vizită la locul lor de muncă pe pionierii de la Şcoala de 8 ani nr. 8, de care ne ocupăm. Cu cîtva timp în urmă pionierii au venit pe detaşamente şi s-au oprit la secţiile de producţie: detaşamentul 1 la mecanică industrială, detaşamentul 2 la turnătorie, iar detaşamentul 3 a mers la sectorul de mobilă. În cadrul vizitei, pionierii s-au interesat despre felul cum muncim noi, despre modul în care ne achităm de sarcinile de producţie. Nu odată sîntem şi noi invitaţii pionierilor. Ei ne-au invitat la adunările lor de alegeri pe detaşamente sau pe unitate. Strungarul Sever Chirfort, unul din fruntaşii în producţie a vorbit copiilor despre cum lucrează el, iar tîmplarul Alex. Micşoiu a fost invitat la adunarea detaşamentului 2: „Cum folosim cele 50 de minute ale orei de curs?" pentru a le împărtăşi pionierilor cum foloseşte el cele 480 de minute ale zilei de muncă.

— Desigur că, de multe ori, utemiştii organizează împreună cu pionierii şi acţiuni comune. Ce ne puteţi spune despre aceasta?

— În fiecare lună, atît noi cît şi unitatea de pionieri ne propunem să organizăm o serie de acţiuni în comun. În luna aceasta, ne-am propus să vizităm împreună cu pionierii din detaşamentul 1 Uzinele mecanice din oraş şi Muzeul „Porţile de fier". Iar pentru vacanţă cele două autobuze ale Întreprinderii îi vor purta în excursie atît pe utemişti cît şi pe pionieri, pe un itinerar ce urmează să-l stabilim.

— Mulţi dintre pionierii din unitate au împlinit sau urmează să împlinească 14 ani. Majoritatea învaţă bine, participă cu tragere de inimă la activităţile obşteşti. Vor să devină utemişti. Cum se ocupă utemiştii din întreprindere de pregătirea lor pentru acest important eveniment?

— Pentru început, pe cei mai buni pionieri din clasa a VII-a, ca Faur Elvira, Crăciunescu Maria, Martinescu Viorel, Modîlgă Ion i-am invitat la adunările noastre U.T.M. pe care le organizăm în secţie. La o asemenea adunare locţiitorul de secretar le-a vorbit despre eroii comunişti şi utecişti. De altfel, noi îi ajutăm acum la pregătirea unei adunări pe care ei vor să o dedice vieţii şi luptei acestor eroi. În vizitele pionierilor la noi am început să discutăm cu ei asupra Statutului U.T.M., asupra principalelor lui prevederi. Prin toate acestea, importantul eveniment — primirea în rîndurile organizaţiei U.T.M. — îi va găsi bine pregătiţi.

R. ADRIAN

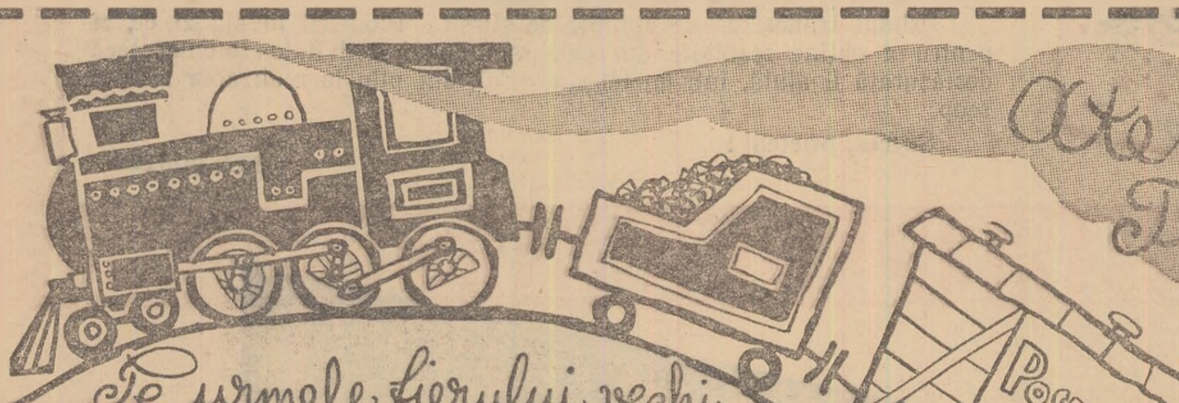
În curînd, utemistă

Am aproape 14 ani. Încă puţin timp şi voi schimba cravata de pionieră cu carnetul roşu de utemistă. Mă pregătesc de pe acum să întîmpin această sărbătoare. O sărbătoare şi în acelaşi timp o cinste care mi se acordă. Şi eu mă străduiesc să mi se cuvină. Pentru aceasta, am depus toate eforturile: caut să obţin note cît mai bune, să-mi ajut colegii la învăţătură, să fiu exemplu în disciplină. Şi prietenii mei, fruntaşi la învăţătură, printre care Rusu Virgil, Dudu Silvia, Păunescu Ruxandra, Cănutescu Ileana încearcă aceleaşi strădanii.

În acest scop, în programul de activităţi al detaşamentului am inclus o adunare: „Ne pregătim să păşim în rîndurile membrilor U.T.M.". Desigur că vom invita şi cîţiva utemişti din şcoală. Nu o dată ne-au povestit ei despre drepturile şi îndatoririle unui utemist. Aştept cu emoţie clipa cînd utemiştii vor discuta primirea mea în U.T.M.

ANASTASIU GABRIELA,
cl. a VII-a A,
Şcoala de 8 ani nr. 2,
Tîrgovişte

Atenţiune! Trenul fruntaşilor a pornit în cursă

Pe urmele fierului vechi

Într-o după-amiază s-au strîns în curtea şcolii. Erau cîţiva prichindei dintr-a IV-a şi alţi pionieri din clasele V-VII. Aveau o vorbă cu preşedintele unităţii, Popescu Emil. Au venit la timp, au discutat împreună şi fiecare preşedinte, în cîteva clipe, şi-a împărţit grupa în altele mai mici Apoi au pornit în direcţii diferite

Pestrea Constantin, Moscovescu Ioana, Moisescu Sofia se dovediseră a fi cei mai buni ochi ageri Zăriseră ei mai de mult nişte şine stricate de cale ferată rămase în urma unor reparaţii la un pod, nişte resturi de obiecte din fier aruncate claie peste grămadă în curtea unui gospodar. Au dat de ştire preşedintelui unităţii şi iată-i acum pe urmele fierului vechi.

— Uite aici, arătau „ochii ageri". Şi aici! Şi dincoace! Fierul vechi a fost strîns în grămezi. Pionierul Tudor Victor din clasa a VI-a a făcut rost de o căruţă, Tănase Alexandru de o roabă. Să fi văzut pe Muscalu Aurica, pe Mîine Ion, pe Misleanu Doina, pe Anton Maria cum se mai întreceau în încărcarea fierului vechi! Şi aşa pionierii din comuna Homorîciu, raionul Teleajen, au reuşit ca pînă la sfîrşitul lunii să colecteze 3 000 kg de fier vechi.

Ce-i drept a avut ce transporta maşina venită de la I.C.M.

MARTA ALBOIU

Fier vechi oţelăriilor

La această chemare au răspuns şi pionierii Şcolii de 8 ani din Şaru-Dornei, raionul Vatra Dornei strîngînd cantitatea de 1 285 kg de fier vechi.

★

Într-o singură săptămînă pionierii de la Casa pionierilor din Ploieşti au predat 3 000 kg de fier vechi.

Glodeanu Victoria, Dragomir Doina, Pirsoagă Elisabeta, Gheorghe Tiberică sînt doar cîţiva din pionierii fruntaşi ai Şcolii de 8 ani din comuna Poborul, raionul Vedea care s-au evidenţiat la strîngerea celor 2 000 kg de fier vechi.

Detaşamentul nr. 1 de la Şcoala de 8 ani din comuna Botiz, raionul Satu Mare s-a evidenţiat în strîngerea fierului vechi. Pionierii acestui detasament au strins 900 de kg din cele 2 530 de kg predate de întreaga unitate.

PE PLAIURI DOBROGENE

Dinspre mare bate un vînt slab, ca o adiere. La Năvodari, soarele este generos, scaldă plaja, marea, casele şi străzile într-o lumină ce nu poate fi atribuită lunii noiembrie. E o zi frumoasă, uzinele moderne de aici se profilează pe cerul limpede şi albastru.

Balansoarul

Ştiţi ce-i acela un balansoar? Dar un pionier care-şi face din note un balansoar ştiţi ce este ?

Clasa a VI-a A de la Şcoala medie din Năvodari, a fost anul trecut fruntaşă pe şcoală la învăţătură. Acum, în această clasă învaţă foarte bine şi sînt exemple bune de urmat Dumitrescu Ion, Miclea Lucia, Marin Ştefana, Niţă Nicolaie, Chirilă Cornelia, Timofei Ion, Munteanu Florentina. De asemenea, clasa a VII-a B, unde învaţă şi Cosma Ileana, preşedinta unităţii, este o clasă bună, unde copiii se străduiesc să-şi însuşească multe cunoştinţe, să se pregătească temeinic pentru viitor.

Dar să revenim la clasa a VI-a A. Există aici o pionieră, Mălăian Jana. Cu ea, lucrurile par învăluite în mister... Ea este posesoarea ciudatului balansoar de care vorbeam. În catalog, în dreptul numelui ei notele mari nu se supără de vecinătatea notelor mici. La ea notele se pot ridica pe culmile lui 9 şi 10 şi se lasă jos, foarte jos, spre 3 şi 4. De pildă : romînă — 5,8 ; matematică — 9,8 ; fizică — 4 ; istorie — 5, 7 ; geografie — 3 !

Să fi uitat Jana că învăţătura este o importantă sarcină pionierească, permanentă ? Îi este indiferent să vadă în jurul ei pe cei care se străduie, care învaţă susţinut, lecţie cu lecţie ? Dintr-o şcoală în care pionierii învaţă bine, sîrguincios, lecţie de lecţie, Jana are ce învăţa. Mai rămîne ca şi ea să le urmeze exemplul.

Micii naturalişti

Cînd am intrat în Şcoala de 8 ani din comuna Basarabi primul lucru care ne-a întîmpinat a fost colţul micului naturalist. Aici erau şi gazeta de perete a micilor naturalişti, şi produsele recoltate de ei după un an de muncă : ridichi mari, cartofi bătaţi, conopidă, grîu ramificat, porumb hibrid, usturoi egiptean, vinete, ceapă. Sînt expuse şi cîteva caiete de observaţii — ale lui Piron Constantin, Leman Abdul, Gheorghiu Rodica.

— Cum aţi împărţit cei 9 700 de m — lotul vostru şcolar ? i-am întrebat pe Nazare Teodor şi Gheorghiu Rodica.

— Aşa cum are şi gospodăria împărţit terenul. Am cultivat cartofi, castraveţi, roşii, fasole, ceapă, grîu ramificat şi porumb hibrid. Mai facem pomicultură pe o suprafaţă de 400 m², apicultură, viticultură şi avem şi un... sector zootehnic !

— Şi cu stupii cum vă descurcaţi ?

MICII NATURALIŞTI LA LUCRU

CERCUL DE RADIOFONIE

— La început n-am prea ştiut noi multe despre albine — a început Nazare să povestească. Avem acum trei stupi în curtea şcolii. Din ei am recoltat 8 kg de miere. Ne-a plecat şi un roi !

— Şi unde s-a dus ?

— În curtea de lîngă şcoală, pe creanga unui copac. A fost o urmărire palpitantă, încununată de succes : cu ajutorul tovarăşilor profesori de naturale i-am prins pe fugari şi i-am adus acasă. Adică în stupi.

— Avem un sector zootehnic destul de bogat — ne informează Rodica — 80 de iepuri care cresc pe la casele pionierilor, membrii ai cercului.

— Dar pe la gospodărie mergeţi voi ?

— Sînt harnici copiii noştri, ne spune tovarăşul profesor Ilie Zugravu. Au recoltat porumb de pe 55 de ha şi au cules 9 000 kg de struguri. În privinţa ajutorului, a schimbului de experienţă pot să vă spun că pe pionierii noştri poţi să-i vezi adesea împreună cu tovarăşul Ioan Peteu, preşedintele gospodăriei colective, cu Ibram Pacredin, brigadier viticol, cu Ibram Sabadin, brigadier zootehnist. Mergem des la Staţiunea Experimentală Dobrogea şi la G.A.S., la laboratoarele de biologie ale staţiunii meteorologice. Toate acestea, pentru a-i obişnui pe copii cu tehnica modernă, pentru a-i pune în contact cu cele mai noi metode ştiinţifice de lucru.

O frumoasă tradiţie

La Şcoala de 8 ani nr. 12 din Constanţa se fac pregătiri intense pentru aniversarea zilei de naştere a unităţii.

Unitatea de aici va împlini, nu peste mult timp, 13 ani de cînd s-au constituit în această şcoală primele detaşamente de pionieri. Au trecut 13 ani ! Ce-au devenit pionierii de ieri ? La „Ziua unităţii" pionierii şcolii se vor întîlni cu foştii pionieri, cu cei mai vechi preşedinţi de detaşamente, instructori. Iar cei mai mici şcolari vor primi, în această zi, cravata roşie mult dorită şi aşteptată. Va fi un prilej în plus de mîndrie şi bucurie ; acela de-a deveni pionier în săptămîna aniversării unităţii. În cartea de onoare a unităţii, aşa cum este şi firesc, vor sta la loc de cinste toţi cei care prin fapte, prin învăţătură şi comportare cinstesc cravata roşie. În cadrul zilei vizitelor în întreprinderi — unde copiii vor avea prilejul să cunoască realizările poporului nostru pe drumul desăvîrşirii construcţiei socialismului — pionierii detaşamentului 4 al claselor a VI-a B şi C se vor întîlni cu prietenii lor mai vechi, marinarii şi ofiţerii vasului „Craiova".

Odihnă plăcută

Pionierii cercului radio de la Casa pionierilor din Constanţa lucrează de zor la construirea unei staţii portative de emisie-recepţie, iar aparatele acestei staţii sînt atît de mici încît pot încăpea într-un buzunar. Ce vor face cu ele ? Prin ele vor fi dirijate grupele plecate pe cărări de munte, se vor face comunicări privind ora şi locul de adunare.

— Deci o problemă de perspectivă a cercului !

— Da. Dar acum, această perspectivă este foarte apropiată, pentru că noi am început deja să lucrăm această staţie.

— Dar în vacanţa de iarnă, care este foarte aproape, ce veţi face ? i-am întrebat pe entuziaştii mei interlocutori.

— O excursie de opt zile la Braşov, Sinaia, Predeal, Poiana Braşov şi Bucureşti.

— Şi încă o noutate ! În curînd, pentru pionierii din oraş, care iubesc teatrul un eveniment: deschiderea Teatrului actorului amator. Pentru premieră trei grupe pregătesc „Pupăza din tei", „Oglinda veselă" şi „Un proces ciudat dar... adevărat". Bucuria lor era molipsitoare. Planurile de vacanţă, reuşitele din cadrul cercurilor, înfiinţarea noului teatru al actorului amator, sînt toate dovezi ale felului interesant în care copiii îşi petrec timpul liber.

*

Cînd am plecat din Dobrogea, începuse să plouă. Marea era departe de noi. Şi cît vezi cu ochii, cîmpie. Grîul a răsărit pe aici de-o palmă. Ploaia îl spală, îl curăţă. Şi verdele proaspăt, fraged, al firului de grîu e intens, e puternic.

Mă gîndesc la copiii pe care i-am cunoscut, la bucuriile şi visele lor.

E. SKIBINSKI

E dimineaţă. Soarele şi-aruncă raze palide deasupra oraşului. De pe poarta Şcolii de 8 ani nr. 1 din Reşiţa, veseli, copiii ies însoţiţi de cărucioare. Un grup de peste 20 de copii din clasa a V-a B însă aşteaptă. Aşteaptă pe Rimoveţ Ştefan, colegul lor, care a promis că astăzi va veni la acţiunea organizată de pionieri, la strîngerea fierului vechi. Rimoveţ însă întîrzie...

După îndelungi aşteptări, pionierii au plecat după fier vechi. Fără Rimoveţ, bineînţeles. De pe străzile din apropierea şcolii se întorc cu zeci de cărucioare, umplute doldora. Peste 1 000 de kg au strîns în ziua aceea. Toţi au muncit bine, cu drag. Doar Rimoveţ a dormit, s-a plimbat prin oraş, iar la şcoală a mai primit un patru în catalog.

Nu ştim cum se face că Rimoveţ Ştefan, e „ocupat" de fiecare dată cînd pionierii, clasa organizează vreo acţiune. Ba, uneori chiar fuge de la ore, zicînd că se duce să-şi cumpere ceva de la cofetăria din colţ. Şi, p-aci ţi-e drumul.

— Vrei să ne spui tu Rimoveţ ?

ECATERINA ROŞCA

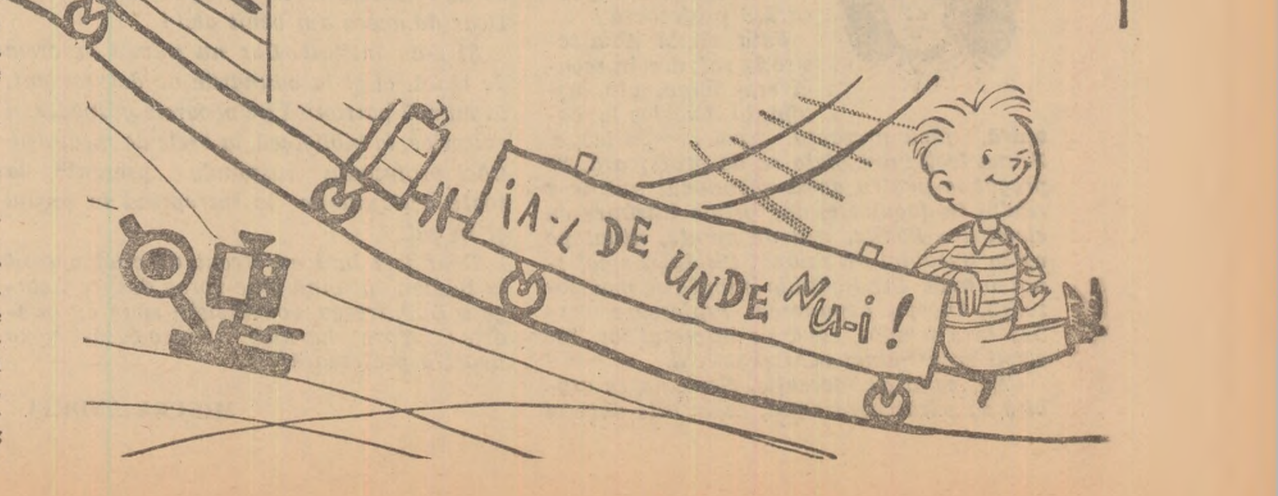
În dorinţa de a vă prezenta cîteva aspecte noi ale activităţii pionierilor şi şcolarilor din regiunea Hunedoara ne-am adresat tovarăşei Letiţia Măceanu, secretar al Comitetului regional U.T.M.

— *Ce ne puteţi spune despre participarea pionierilor şi şcolarilor din regiune la acţiunile de muncă patriotică ?*

— Aşa cum la şcoală se străduiesc să acumuleze cît mai multe cunoştinţe, să obţină cît mai multe note bune, ei îşi dovedesc hărnicia şi în acţiunile de muncă patriotică. În sensul acesta evidenţiem unitatea de pionieri din comuna *Cărpiniş*, raionul Sebeş, care a pregătit pentru iernat pomii fructiferi de pe o întindere de 7 ha ; pionierii şi şcolarii de la *Şcoala de 8 ani nr. 3* din *Sebeş*, de la Şcoala de 8 ani din comuna *Sîntandrei* care s-au remarcat la culesul porumbului. Dar, hărnicia lor s-a dovedit şi la colectarea fierului vechi.

— *Puteţi să ne daţi cîteva exemple ?*

— Desigur, fiecare unitate de pionieri a participat cu entuziasm la această acţiune. Cele 195 086 kg de fier vechi predate de elevii şi pionierii regiunii noastre dovedesc elanul care i-a însufleţit în muncă. S-au remarcat în mod deosebit Şcolile de 8 ani nr. 1 din *Hunedoara* şi *Alba Iulia*, şcolile din comunele *Sulighete*, *Toteşti*, *Orăştioara de Sus*, Şcoala de 8 ani *Petrila* şi altele. **LIDIA NOVAC**

Surorile

Ca să nu le confundaţi şi voi pe cele două gemene, vă dăm un amănunt: fata care rîde în fotografie este Mariana...

Maistrul răsfoia nişte hîrtii. Preocupat de lucrul său cît şi furat de duduitul însufleţit al războaielor de ţesut, ce răzbătea de-alături, din secţie, nu observase că uşa se deschise.

Cînd ridică capul, avu o tresărire.

— Ce s-a întîmplat? spuse cu grijă fetei care răsărise în prag.

— Nimic. Eu... unde o să lucrez?...

— Cum unde? La războiul la care te-am repartizat. E un război bun, oricui i-ar place să lucreze la el. Şi am văzut că te descurci foarte bine... Mariana. Parcă Mariana te cheamă!...

— Nu sînt eu Mariana, mie îmi spune Clemansa, zîmbi fata, înţelegînd că este vorba de o încurcătură. Am întîrziat, că am avut de cumpărat ceva din oraş. Soră-mea e Mariana.

— Gemene?

— Da!

Maistrul se linişti. Ştia că fusese personal cu Mariana la război, chiar îl bucurase văzînd siguranţa cu care lucrează — cum putea atunci să plece de acolo! De altfel, le îndrumase şi pe celelalte fete absolvente ale şcolii profesionale din promoţia anului acesta, care fuseseră repartizate să lucreze aci, la uzinele textile din Arad.

— Să mergem în secţie, o invită maistrul pe cea mai tînără ţesătoare din fabrică...

★

Sala războaielor de ţesut freamătă de mişcarea maşinilor, de zborul orizontal al suveicilor pe sub podurile subţiri de urzeală.

— Am ajuns, îmi spune deodată Virginia Măcuţă, secretara U.T.M., oprindu-se în loc.

Lîngă noi, la două războaie alăturate, întîlnim pe cele două surori gemene, Mariana şi Clemansa Marconi. Seamănă atît de bine între ele, încît este aproape imposibil să deosebeşti pe una de cealaltă. Nu-i de mirare, aşadar, încurcătura la care l-au pus ele pe maistru, cînd au venit în fabrică, cu cîteva luni în urmă.

Alături, lîngă războaie, un grup de fete şi mai tinere, eleve încă la şcoala profesională. Simion Cireşica, Arpaş Maria... Se uită cu atenţie la valurile de pînzeturi albe pe care le ţes la războaiele lor, Mariana şi Clemansa, la agerimea cu care alimentează suveicile. Pînza curge netedă, fără nici un noduleţ, ca o cascadă albă, egală. Şi nu puţine sînt zilele cînd cele două tinere utemiste dau zeci de metri de pînză peste plan, de cea mai bună calitate.

★

Aflînd că cele două tinere muncitoare, care seamănă mai mult a eleve de şcoală, au devenit deja ţesătoare bune, gata să împărtăşească şi altora din „experienţa" lor, nu te miri. Cataloagele, atît cele de la şcoala profesională cît şi cele de la şcoala de 8 ani din satul lor, din Vladimirescu, păstrează în file, mărturie a străduinţei lor la învăţătură, note din cele mai bune.

Mărturie a pregătirii lor temeinice încă din anii de şcoală, stau, de asemenea, cravatele roşii pe care le păstrează şi acum la loc de cinste, în odaia curată, acasă.

AL. DINU IFRIM

Numeroase şi instructive sînt activităţile care se desfăşoară în cadrul Casei de cultură a tineretului din raionul Griviţa Roşie. În fotografie: la cercul de artă plastică.

EUGEN FRUNZĂ

Doi nedisciplinaţi

Un răspuns pe săptămînă

Scrisoarea lui Iorga Emil de la Şcoala de 8 ani din comuna Greceşti, raionul Strehaia, pe de o parte m-a bucurat, pe de altă parte m-a mîhnit. Vreţi să ştiţi de ce? Am să vă explic.

M-a bucurat faptul că Emil, ca pionier şi elev conştiincios, nu suferă delăsarea şi indisciplina, simţindu-se dator să ajute prin critică la îndreptarea unor colegi de-ai săi. Aceştia sînt Ivan Constantin şi Cioromelea Victor, pe care Emil îi arată în scrisoare ca elemente nedisciplinate, bătăuşi, ce „nu fac cinste detaşamentului".

Deci m-a bucurat simţul de răspundere al lui Emil şi curajul de a combate purtarea lor greşită.

Pe de altă parte, spuneam că scrisoarea m-a şi mîhnit. Pe semne că bănuiţi şi voi motivul. De cîte ori aud că mai sînt elevi care se poartă rău, de atîtea ori mă supăr şi eu. Doar n-am să mă bucur de lucruri urîte!

Iată de ce m-am gîndit să mă adresez în rîndurile ce urmează chiar pionierilor mei, Constantin şi Victor. Hai, să stăm puţintel de vorbă, să vedem ce-i de făcut.

Dragii mei Constantin şi Victor, îmi închipui că şi voi sînteţi nişte băieţi buni la suflet cum sînt toţi copiii. Cred că şi voi vreţi să ajungeţi oameni mari şi învăţaţi, să fiţi cetăţeni de nădejde ai patriei noastre. Cînd vă puneţi cravata roşie de pionier în jurul gîtului, cred că vă simţiţi şi voi, alături de colegii voştri, mîndri şi puternici, luminaţi de steagurile biruitoare ale socialismului. În acelaşi timp sînt convins că vă iubiţi părinţii şi aţi vrea din toată inima să le fiţi bucurie şi sprijin în viaţă. Nu-i aşa? Vă mărturisesc că nu pot crede altminteri, pentru că toţi copiii poartă în ei lumina soarelui. Ei sînt marea noastră dragoste şi nădejde. Aşa sînteţi şi voi, sînt sigur.

Şi atunci, mă întreb ce vă face să nu respectaţi disciplina, să aveţi purtări necuviincioase, să fiţi bătăuşii clasei? Credeţi oare că toate acestea vă fac cinste? Credeţi că e mai frumos să întorci clasa cu susul în jos în timpul recreaţiei decît să te joci ordonat şi cu bună cuviinţă sau să discuţi cu colegii tăi? Credeţi că e mai bine să dai cu pumnii în stînga şi în dreapta, decît să citeşti o carte, sau să culegi plante pentru ierbar, sau să desenezi ceva, sau să ajuţi mamei la lucru, sau să înveţi un cîntec nou, sau să joci o partidă de şah? O, cîte lucruri frumoase şi folositoare sînt de făcut pe lumea asta! Trebuie numai să le iubeşti şi să le dai din timpul tău liber. Am văzut nu de mult pe un elev de vîrsta voastră care făurea obiecte minunate la traforaj. La altul am văzut o frumoasă colecţie de timbre, iar în ce priveşte jocul de şah, ce să mai vorbesc — am mîncat deunăzi o bătaie zdravănă de la un pionier din clasa a V-a!

Ce părere aveţi, dragii mei, n-ar fi mai bine să vă lăsaţi de obrăznicii şi bătăi? Tare aş vrea să aud că scrisoarea lui Emil, împreună cu rîndurile mele, v-au pus pe gînduri şi v-au făcut să deveniţi disciplinaţi şi silitori la învăţătură. Atunci vom mai discuta despre alte lucruri, mai plăcute decît cele de acuma.

Profesoara noastră

— Bună-ziua, copii!

Douăzeci şi cinci de fetiţe şi băieţaşi răspunseră într-un glas:

— Bine aţi venit, tovarăşă profesoară!

Fata zîmbi. Abia sosise în sat, dar în şcoală era cunoscută, aşteptată. Luă loc la catedră, făcu prezenţa, apoi începu lecţia. Prima lecţie din viaţa sa de profesoară. Se pregătise pentru acest eveniment ani de-a rîndul în facultate, dar prima întîlnire cu elevii din Bădila, sat de munte, situat pe valea Buzăului, în raionul Cislău, a emoţionat-o mult. Cînd bătăile inimii i se mai potoliră, începu expunerea. Profesoara vorbea tare frumos, cald, pe înţelesul lor. Iar elevii erau numai ochi şi urechi.

Cînd sună de recreaţie, elevii nu se grăbiră să părăsească clasa, ca în alte dăţi, ci făcură roată în jurul profesoarei lor. Stroe Elena, Postelnicu Doina şi alţi pionieri, chiar o rugară:

— Mai povestiţi-ne ceva, tovarăşă profesoară. Nouă ne place tare mult...

— De ce neapărat în această recreaţie? răspunse profesoara zîmbind. De-acum o să ne întîlnim în fiecare zi, tot anul şcolar. Doar de aceea am venit aici!

Şi s-au întîlnit. Dar nu numai la orele de clasă, ci şi la adunările de detaşament, la muncă patriotică pe ogoarele gospodăriei colective, la bibliotecă, la orele de meditaţii. Căci profesoara răspunde „prezent" la toate acţiunile ce se întreprind în şcoală şi în sat.

Doar trei luni au trecut de cînd a sosit la Bădila, dar cînd vine vorba despre Georgeta Dumitrescu, colectiviştii spun cu mîndrie: „Tare harnică şi inimoasă-i noua noastră profesoară".

MIRCEA ANDREI

PE-UN PICIOR DE PLAI

Măi ciobane din Ardeal

Frunzuliţă de potbal
Măi ciobane din Ardeal
Crăişorul munţilor
Păunaşul codrilor
Ai în traistă-un fluieraş
Fluieraşu-i bun doinaş.

Tu opreşte-te-n poiană
Şi-n bătaia vîntului
Prinde-i aripi cîntului
În cinstea partidului.

(Culeasă din comuna Tonaum, raionul Oradea, regiunea Crişana)

Delegaţia de Stat a R. P. Romîne s-a înapoiat în Capitală

Duminică după-amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Belgrad, delegaţia de stat a Republicii Populare Romîne, condusă de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, prim-secretar al C.C. al P.M.R., care la invitaţia preşedintelui Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, secretar general al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a vizitat R. S. F. Iugoslavia.

Festivalul filmului la sate

De cîteva zile se desfăşoară în întreaga ţară Festivalul filmului la sate. Pe ecranele celor peste 4 500 de cinematografe şi ale celor aproape 100 de caravane cinematografice din mediul sătesc, vor rula în cadrul festivalului aproximativ 350 de filme artistice de lung metraj, atît din producţia naţională cît şi de peste hotare, precum şi peste 320 de filme documentare pe teme politice, agricole, de ştiinţă popularizată, jurnale de actualităţi şi altele.

Ziua Africii

Începînd din anul 1958, ziua de 1 decembrie a fost proclamată zi de luptă pentru eliberarea întregului continent african de sub dominaţia colonialismului. Această zi ne oferă prilejul de a face un bilanţ al luptei victorioase dusă de popoarele africane pentru înlăturarea ultimelor rămăşiţe ale colonialismului. Dacă în 1945, în Africa existau numai trei state independente, în prezent numărul acestora a crescut la 32. Peste 220 milioane de africani s-au smuls din lanţurile robiei coloniale. În curînd alte două state — Kenya şi Zanzibarul — urmează să-şi proclame independenţa. Dar pe continentul african mai sînt încă peste 30 milioane de oameni care îndură jugul robiei colonialiste. Însă lupta forţelor patriotice din Angola, Mozambic, Africa de sud-vest şi din celelalte colonii, la care îşi alătură glasul toţi oamenii cinstiţi, se intensifică pe zi ce trece. Ziua libertăţii întregii Africi se apropie!

Elevul Plotoagă Alexandru din comuna Radomireşti, regiunea Argeş, întreabă cum face la genitiv substantivul propriu Piatra-Olt.

„Eu aş fi de acord să rămînă Pietrei-Olt — arată elevul în scrisoarea sa — că sună mai frumos...”

Răspuns

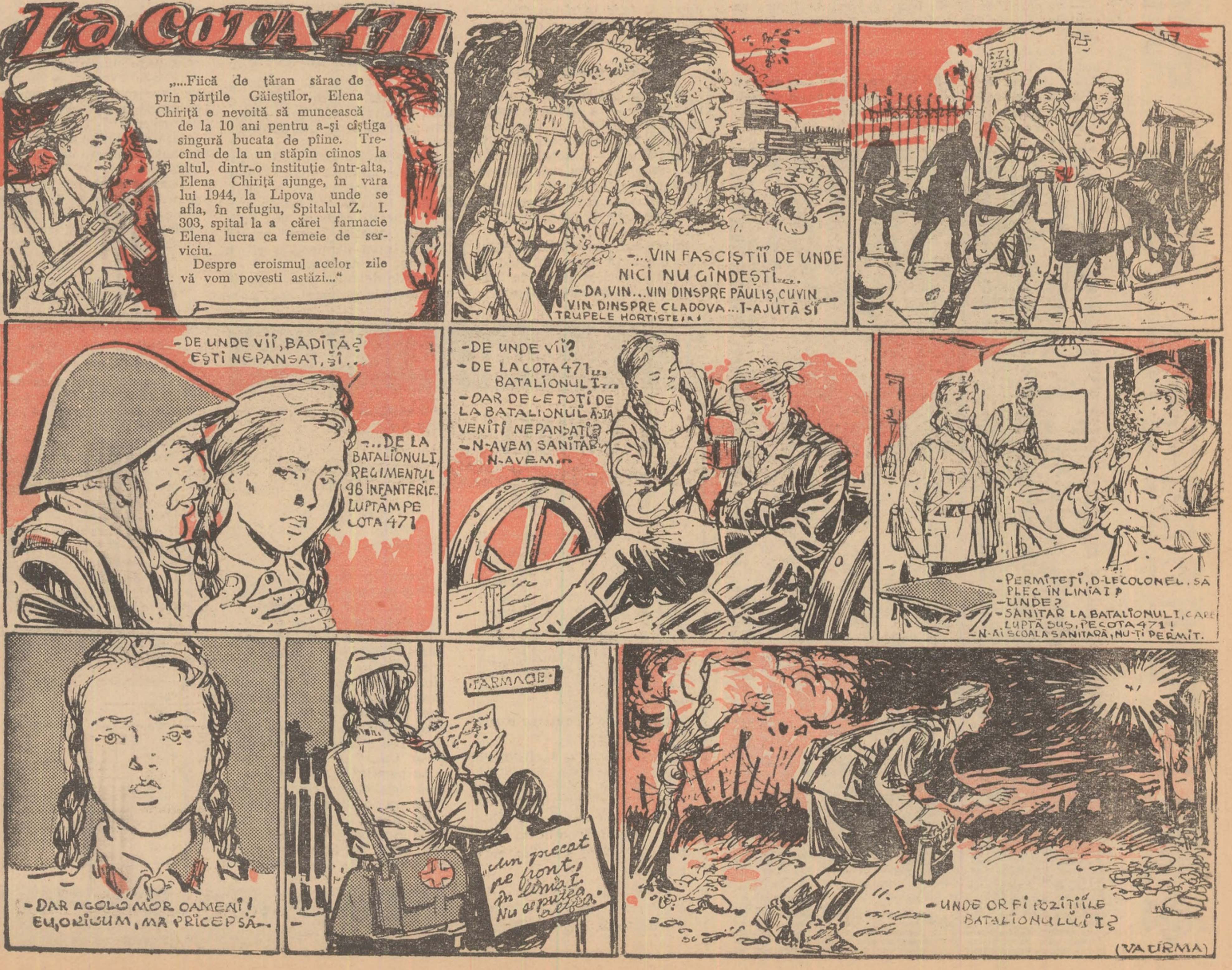
Mai de mult se spunea **Rîmnicul-Vîlcii, Piatra-Oltului, Piatra-Neamţului.** Pe atunci nu se punea problema declinării celui de-al doilea termen al compunerii, căci acesta era obligator în genitiv.

Cu timpul, fie pentru scurtare, fie pentru că vorbitorii n-au mai înţeles destul de clar legătura între cei doi termeni, s-a luat obiceiul să se zică **Rîmnicu-Vîlcea, Piatra-Olt, Piatra-Neamţ, Tîrgu-Neamţ.** Acum se pune întrebarea: care dintre cei doi termeni trebuie să poarte semnul genitivului?

Ar exista trei posibilităţi: **Piatra-Oltului, Pietrei-Oltului** sau **Pietrei-Olt.** Primele două soluţii au defectul că reintroduc forma pe care vorbitorii au respins-o la nominativ, ba chiar cea dintîi ar duce la confuzie cu nominativul vechi. Cea de-a treia, propusă şi de corespondentul nostru, pare cea mai acceptabilă, **Pietrei-Olt:** se vede că e la genitiv, după primul termen, iar cel de-al doilea, rămas nedeclinabil, poate fi socotit ca scurtat prin suprimarea prepoziţiei din, aşa cum zicem **Drăgăneşti-Olt, Drăgăneşti-Vlaşca, Cîmpulung-Muscel.**

Soluţia aceasta s-ar adapta mai greu la alte nume, de exemplu ar fi greu să zicem **Pietrei-Neamţ,** pentru că **Neamţ** la origine nu e nume de subîmpărţire teritorială, ci nume de popor, lucru ştiut, căci nu zicem **Cetatea-Neamţ,** ci **Cetatea-Neamţului.** Dar nici nu trebuie să găsim o soluţie valabilă pentru toate numele compuse, căci la unele cei doi termeni s-au contopit complet, iar la altele nu. Astfel zicem **Cîmpulungului,** dar nu putem zice **Tîrgu-Frumosului.**

Acad. AL. GRAUR

Uzina Cocsochimică din Hunedoara.

Scurt popas în... CETATEA de FOC

Ştiţi voi, dragi copii că penița cu care scrieţi, bicicleta cu care adesea vă plimbaţi, tramvaiele, locomotivele, maşinile şi uneltele cu care lucrează fraţii sau părinţii voştri, toate şi încă multe altele... sînt construite din minunata bogăţie a scoarţei pămîntului — fierul !

Fierul, ascuns în piatra roşiatică a minereului — oxidul de fier — cum îl numesc chimiştii, pînă se transformă în obiectele pe care le folosim, parcurge un drum lung şi anevoios. Primul popas îl face în siderurgie — numită, de altfel, pe drept cuvînt — „mama industriei".

URIAŞUL SIDERURGIEI

În uzina siderurgică — cetatea de foc — a zilelor noastre, străjuieşte măreţ şi impresionant, ca un falnic brad în mijlocul pădurii — înaltul furnal !

Acest furnal, nu este altceva decît un cuptor de forma unui turn uriaş, în care minereul de fier este topit de vîlvătaia focului.

Focul din pîntecul furnalului este însufleţit de vîntul cald ce pătrunde vijelios mînat de foale puternice numite suflante.

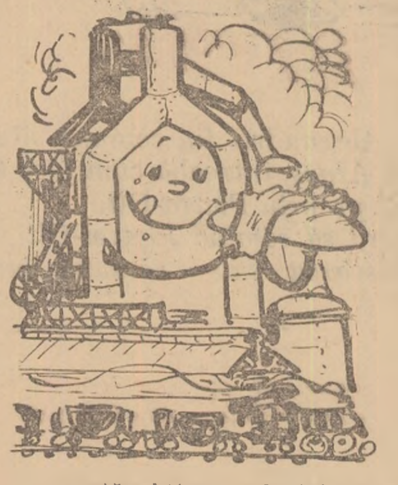
La început, minereul de fier era topit de căldura mangalului ce ardea aţîţat de aerul suflat cu ajutorul foalelor manuale. Topirea se făcea în gropi căptuşite cu piatră şi apoi în cuptoraşe adăpostite în colibe.

Cerinţele tot mai mari de fier ale meşterilor făurari, nu puteau fi satisfăcute de aceste cuptoraşe. Pentru mărirea lor, trebuia însă găsit un combustibil, care să nu se sfărîme la căderea de la înălţime şi să dea la ardere o căldură suficient de mare pentru topirea minereului. Deci, furnalul de azi, uriaşul uzinei siderurgice, nu ar fi ajuns aşa de mare, dacă nu se găsea „o pîine" potrivită pentru el.

PÎINEA FURNALULUI

Desigur, această pîine nu este cea folosită de noi.

Pîinea furnalului este cocsul, fără de care astăzi nu poate fi concepută obţinerea fontei, a fierului topit ce se scurge odată la cîteva ore din furnal.

BULGĂRELE ARGINTIU

Cocsul, bulgărele argintiu, este obţinut prin încălzirea unor anumiţi cărbuni în cuptoare, în care nu pătrunde aerul.

În uzina cocsochimică, vecină cu furnalul, se aduc cărbuni din diferite mine : Anina, Cozla, Lupeni, Uricani, Vulcan. În prealabil, aceşti cărbuni sînt spălaţi şi pregătiţi special pentru îndepărtarea pămîntului şi a pietrelor — aşa-zisul steril.

Benzile de cauciuc transportă cărbunele la o moară care poate înghiţi cîteva vagoane într-o oră. Fin ca nisipul, cărbunele este depozitat în turnul din apropierea cuptorului de cocs. O maşină automată duce cărbunele, îl amestecă, îl bătuceşte, pregătind astfel, „pilotul" de cocs. Aceeaşi maşină, încarcă pilotul în cuptor pe o talpă metalică, aidoma brutarului la fabrica de pîine.

Aici, încălzit la temperaturi de peste 1 000°C, cărbunele se transformă în cocs, care apoi este trimis la furnal. Cocsul împreună cu minereul de fier şi piatra de var, se încarcă prin partea superioară a furnalului şi în drumul lor întîlnesc aerul cald. Bulgărele de cocs, dur şi plin de pori ca un burete, începe să ardă dezvoltînd o temperatură de 1 800°-2 000°C.

Gazele ce se degajă la ardere, transformă minereul în fier, care se topeşte şi curge din furnal sub forma unui amestec de fier cu carbon, denumit fontă.

Din fontă, se pot turna obiecte pe care adeseori le-aţi văzut şi voi : plita sobei din bucătărie, cada de la baie, sobiţa de fier de la bunica şi încă... multe altele.

În acelaşi timp, fonta este un material preţios folosit în alte secţii ale uzinei siderurgice, la fabricarea oţelului, care se va transforma mai tîrziu în acele minunate maşini şi unelte de care v-am vorbit la început şi pe care mulţi dintre voi le-aţi cunoscut în vizitele la uzina siderurgică.

Iată că, din fonta obţinută la furnal, se fac o mulţime de minuni...

Dar furnalul, nu poate lucra şi produce fontă fără această pîine minunată ce se obţine din cărbuni şi care se cheamă cocs... „pîinea furnalului".

Ing. C. NOVAC
Cercetător la Institutul de Cercetări Metalurgice

O nouă emisiune de mărci poştale romîneşti

De curînd s-a pus în circulaţie o nouă emisiune de mărci poştale intitulată : „Marile Aniversări Culturale 1963".

Emisiunea este formată din 5 valori :

— valoarea de 40 de bani, reprezintă figura scriitorului englez William Makepeace Thackeray (1811—1863) ;

— valoarea de 50 de bani, reprezintă pe pictorul francez Eugene Delacroix (1798—1863) ;

— valoarea de 55 de bani, reprezintă figura savantului medic romîn Gheorghe Marinescu (1863—1938) ;

— valoarea de 1,55 de lei, reprezintă figura compozitorului italian Giuseppe Verdi (1813—1901) ;

— valoarea de 1,75 de lei, reprezintă figura actorului şi regizorului sovietic Constantin Sergheevici Alexeev (Stanislavski) — (1863—1938) ;

Valoarea totală a emisiunii este de 4,75 de lei.

Construiţi-vă singuri

O SĂNIUŢĂ CU CÎRMĂ

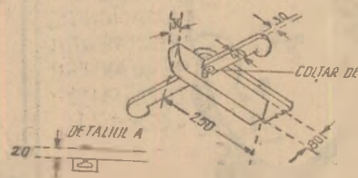
Vine iarna, anotimp mult iubit de copii. Fiecare dintre voi o aşteptaţi cu multă nerăbdare şi bucurie, pentru numeroasele jocuri şi sporturi pe care le puteţi organiza.

Deşi magazinele sînt pline de jucării, plăcerea este parcă mai mare cînd aluneci cu săniuţa făcută cu propria-ţi mînă.

Cum puteţi construi o săniuţă ?

Pentru aceasta aveţi nevoie de următoarele materiale : lemn de brad, tei sau fag, şuruburi cu piuliţe, colţari de fier, cuie. Uneltele necesare : ferăstrău, rindea, daltă, pilă, ciocan, burghiu, metru, linie.

Procedeul de lucru : se croiesc şi se îndreaptă bucăţile de lemn, care se aduc la dimensiunile de pe cotele de mai jos :

Stinghiile de legătură se prind cu cuie de tălpi, după ce s-au făcut scobiturile cu ajutorul ferăstrăului şi dălţii (lată). Se bate în cuie peste stinghii, faţa saniei.

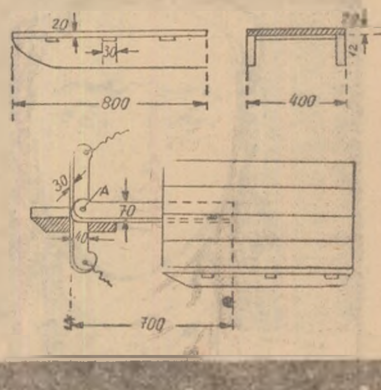
Sania are un dispozitiv simplu de cîrmă : o stinghie lungă de 700 mm, lată de 70 mm şi groasă de 20 mm. Se fixează cu cuie de faţa saniei. Cuiele se bat din faţă şi se întorc vîrfurile ieşite.

La capătul acestei stinghii se articulează cîrma, apoi se trece un şurub prin stinghie şi manivelă. Capul şurubului va fi îngropat într-o scobitură făcută în faţa de jos a manivelei. Perpendicular pe manivelă se fixează o tălpiţă de 30 mm, lată de 80 mm şi lungă de 250 mm cu ajutorul unor colţare de tablă groasă, într-o parte şi alta prinse în cuie.

Talpa se scobeşte la mijlocul muchiei de sus, atît cît să intre grosimea şi lăţimea manivelei. La capetele manivelei se face cîte o gaură cu burghiul de 4 mm.

De aceste găuri se leagă o bucată de sfoară, cu ajutorul căreia se dă direcţie tălpicii în timpul alunecării saniei. Şi astfel, săniuţa este gata pentru a porni la... drum.

Prof. ALEXANDRU REPAN
de la Palatul pionierilor

Construiţi-vă singuri

INSTRUIREA ACTIVELOR PIONIEREŞTI

Adevărată şcoală a muncii pionereşti — instruirea activului pionieresc se bucură de multă atenţie atît din partea tovarăşilor instructori cît şi a pionierilor din colectivele de conducere. Ea se desfăşoară sub forma „Zilei preşedinţilor", atît în şcoli cît şi la Casele pionierilor, avînd loc odată pe lună, în afara orelor de curs (de preferinţă, duminica). E bine ca „Ziua preşedinţilor" să nu dureze mai mult de două ore. Ea are loc separat cu preşedinţii din clasele V—VII şi separat cu cei din clasele III—IV. Folosind Regulamentul organizaţiei de pionieri, tovarăşii instructori vorbesc copiilor, încă la prima instruire, despre scopul organizaţiei de pionieri, despre îndatoririle pionierilor, despre programele de activitate. Urmează ca, în următoarele „Zile ale preşedinţilor", membrii activului să fie instruiţi cum să organizeze practic cu pionierii acţiuni de cunoaştere a politicii partidului, acţiuni menite să îmbunătăţească munca de învăţătură şi disciplină, acţiuni patriotice şi cultural-sportive. Ei mai învaţă cum să alcătuiască jurnalul de detaşament şi jurnalul unităţii, cum să organizeze o adunare, cum să desfăşoare ceremonialul pionieresc. *Despre felul în care trebuie tratate unele din aceste probleme în cadrul „Zilei preşedinţilor" vom vorbi mai jos pe baza experienţei din cîteva şcoli.*

Preocupări interesante

Pionierii sînt dornici să afle cît mai multe noutăţi din activitatea de zi cu zi a oamenilor muncii din patria noastră care, sub conducerea înţeleaptă a partidului, desăvîrşesc construcţia socialismului. Iată de ce în cadrul adunărilor pentru instruirea activului pionieresc trebuie să se insiste asupra celor mai bune forme şi metode prin care să fie aduse aceste lucruri la cunoştinţa pionierilor. Astfel, la *Şcoala de 8 ani din comuna Dragodana, regiunea Argeş* s-a vorbit pe larg, la instruirea activului, despre o interesantă adunare pe care o organizează detaşamentul claselor a VII-a. În această adunare pionierii îşi propun să discute despre regiunea Argeş — ieri şi azi —. Tovarăşa instructoare a arătat că, anul trecut, un alt detaşament a ţinut adunare pe aceeaşi temă. Deşi copiii au participat cu interes, adunarea n-a fost destul de reuşită. Colectivul de conducere s-a mulţumit să dea sarcină cîtorva pionieri care să se documenteze şi apoi să prezinte în adunare aspecte ale vieţii grele de acum cîteva decenii în comparaţie cu realizările de azi. Ei şi-au îndeplinit sarcina, dar majoritatea pionierilor din detaşament au participat la adunare ca simpli spectatori. Mult mai bine a organizat anul acesta lucrurile detaşamentul claselor a VII-a. Colectivul de conducere i-a atras în pregătirea adunării pe aproape toţi pionierii. Unii desenează harta regiunii, cu obiectivele industriale construite în anii noştri, alţii discută cu bătrînii despre cum trăiau în trecut oamenii pe aceste locuri. Unii adună material despre bogatele realizări din industria şi agricultura regiunii Argeş, alţii culeg poezii populare create în partea locului, iar alţii pregătesc ca surpriză, un cîntec dedicat muncitorilor de la marea hidrocentrală de pe Argeş, aflată în construcţie. În încheierea adunării, va fi şi un concurs gen „Cine ştie, răspunde!" cu întrebări despre realizările regimului democrat-popular în regiunea Argeş. Va fi, desigur, o adunare interesantă, educativă, şi faptul că despre ea s-a discutat pe larg în cadrul instruirii activului va avea ca urmare că şi alţi preşedinţi de grupă şi detaşament din unitate vor căuta să pună la cale şi ei acţiuni la fel de atrăgătoare.

Pentru ca activul pionieresc să înveţe mai bine cum se organizează astfel de acţiuni, „Ziua preşedinţilor" din Şcoala de 8 ani nr. 174 din Bucureşti cuprinde unele activităţi practice. Astfel, s-a prevăzut cu membrii activului vizitarea unei întreprinderi, dîndu-li-se posibilitatea să se ocupe singuri de organizarea acestei acţiuni. Ei au luat legătură cu conducerea fabricii, au stabilit durata vizitei, au arătat ce anume vor să vadă. În timpul vizitării fabricii, au discutat cu muncitorii, au pus întrebări despre procesul de producţie şi, la rîndul lor, i-au invitat pe muncitori în şcoală. La următoarea „Zi a preşedinţilor", membrii activului vor merge în excursie în comuna Dragomireşti, unde vor vizita gospodăria agricolă colectivă şi se vor întîlni cu pionierii din comună. Rezultatul acestor acţiuni practice este că fiecare preşedinte ştie acum mai bine cum să organizeze cu grupa sau detaşamentul lui astfel de acţiuni.

E bine ca la stabilirea programului „Zilei preşedinţilor" în toate unităţile de pionieri să se dea o atenţie deosebită felului în care pionierii pot să organizeze acţiuni pentru cunoaşterea politicii partidului nostru, a realizărilor din patria noastră. Mai sus v-am prezentat doar cîteva aspecte. La adunările voastre pentru instruirea activului e necesar să discutaţi şi despre alte forme: drumeţii şi excursii la marile obiective ale socialismului, şezători de cîntece şi versuri pe tema: „Mulţumim din inimă partidului", întîlniri cu vechi comunişti, cu activişti de partid şi de stat.

În atenţia activului — învăţătura şi disciplina

O preocupare centrală a organizaţiei de pionieri este aceea de a ajuta şcolii în obţinerea de cît mai bune rezultate în munca de învăţătură a pionierilor şi şcolarilor. La adunările de instruire trebuie să se dea cea mai mare atenţie mijloacelor prin care se poate realiza acest lucru. La „Ziua preşedinţilor" de la Şcoala de 8 ani nr. 114 din Bucureşti s-a discutat pe larg despre importanţa studiului individual. Aici s-a recomandat pentru toate detaşamentele, şi mai ales pentru cel din clasele a V-a, să se organizeze discuţii în grupe despre „Cum îmi iau notiţe?", „Cum îmi împart timpul rezervat pentru lecţii?", „Cum recapitulez pentru teze?" Tot cu acest prilej, tovarăşa instructoare superioară a dat întregului activ sarcina de a-i mobiliza la orele de meditaţie şi consultaţii pe elevii mai slabi. De asemenea, s-a indicat să se poarte în grupe discuţii asupra necesităţii de a învăţa bine la toate materiile.

Dar învăţătura merge mînă în mînă cu disciplina. La o adunare de instruire de la Şcoala de 8 ani nr. 76 din Capitală, s-a vorbit pe larg despre experienţa grupei din clasa a VII-a C (preşedintă, Chirea Georgeta). Aici există o puternică opinie a colectivului în ceea ce priveşte respectarea disciplinei. La „Ziua preşedinţilor", Chirea Georgeta a arătat că ei nu aşteaptă data adunării de grupă pentru a interveni în cazul cînd un pionier vine cu întîrziere la şcoală sau nu e atent la ore; grupa îşi spune părerea în prima recreaţie. Astfel, s-a ajuns ca Niculescu Georgeta, care întîrzia cam des la şcoală sau Zota Mihai — care nu păstra disciplina la ore — să simtă că trebuie să se schimbe. Acum, ei se prezintă mai bine. În cadrul unei instruiri de la Şcoala din Dragodana, s-a expus şi o altă idee importantă, şi anume că pionierul nu trebuie să fie disciplinat doar la şcoală ci şi pe stradă, acasă, într-un cuvînt oriunde s-ar afla. Pentru exemplificare, s-a vorbit pe larg despre discuţia organizată de detaşamentul 2 pe tema „Disciplina la şcoală, acasă, pe stradă". Iată dar că activul pionieresc are la îndemînă destule metode pentru a-i ajuta pe copii să-şi îndeplinească îndatoririle lor pionereşti, de a învăţa bine, de a se comporta în mod exemplar. La „Ziua preşedinţilor" trebuie să se insiste cît mai mult asupra acestor metode folosindu-se — cum am arătat mai sus — exemple din experienţa grupelor şi detaşamentelor din chiar unitatea respectivă.

Despre programele de activităţi

Pentru ca activitatea pionierească să decurgă bine o condiţie de bază este ca acţiunile şi activităţile iniţiate de activ să fie bine gîndite, atrăgătoare, potrivite cu preocupările pionierilor. Dar mai e una: acţiunile să fie planificate în mod judicios, astfel încît pionierii să nu fie nici supraîncărcaţi, dar nici lipsiţi două-trei săptămîni de orice acţiune pentru ca apoi în numai cinci-şase zile să fie şi o adunare, şi o serbare, şi o vizită, şi o întrecere sportivă. *Iată de ce la „Ziua preşedinţilor" trebuie să se insiste asupra felului în care trebuie alcătuite programele de activităţi.* Bine s-a procedat la instruirea de la Şcoala de 8 ani nr. 95 din Bucureşti unde tovarăşa instructoare a comparat două programe de activităţi pe luna noiembrie: al detaşamentului claselor a V-a şi al detaşamentului clasei a VII-a A. Primul cuprindea: discutarea în grupe a felului în care pionierii trebuie să se pregătească pentru teze; o seară literară dedicată pionierilor sovietici; vizitarea Fabricii „Flamura Roşie", unde lucrează instructoarea lor; participarea la „Săptămîna colectării fierului vechi", organizată pe unitate; învăţarea unor cîntece şi jocuri pionereşti.

Erau numai patru-cinci acţiuni, dar bine alese, interesante, pe care chiar pionierii din detaşament le propuseseră. În schimb, cel de-al doilea program — al pionierilor din clasa a VII-a A — arăta cu totul altfel. Şi aici erau acţiuni interesante, dar mult prea multe. Pentru o singură lună prevăzuseră şi vizite, şi întîlniri, şi vizionări de spectacole la teatru şi cinematograf, şi întreceri sportive, şi adunări cu diferite teme. 10 sau 11 acţiuni mari, toate pentru o singură lună, şi încă în luna cînd s-au dat teze. Pionierii din activ au fost invitaţi să ia ca exemplu primul program, alcătuit mai judicios şi care poate fi îndeplinit, în vreme ce al doilea dovedeşte că cei din clasa a VII-a A s-au grăbit, nu s-au întrebat dacă va fi posibil să facă în numai o lună tot ce şi-au propus.

Dar important nu este numai numărul acţiunilor prevăzute. La instruirea de la Şcoala de 8 ani nr. 76 s-a arătat că o altă condiţie este grija de care trebuie să dea dovadă colectivul de conducere al detaşamentului pentru ca acţiunile din programul de activităţi să fie îndeplinite. Aici s-a arătat că pionierii din detaşamentul claselor a VII-a B şi C — preşedinte Benea Marin — deşi prevăd acţiuni bune nu le îndeplinesc decît atunci cînd tovarăşa instructoare insistă, cu alte cuvinte, cînd îi împinge cineva de la spate. Ar fi bine — s-a arătat la instruire — ca ei să ia exemplu de la detaşamentul clasei a VII-a A — preşedinte Milca Mihai — unde programul de activităţi odată alcătuit, colectivul de conducere şi toţi pionierii se străduiesc să-l îndeplinească. Fireşte, cer ori de cîte ori e nevoie sprijinul tovarăşei instructoare, dar ceea ce pot face singuri, rezolvă, nu aşteaptă — aşa cum fac colegii lor din celălalt detaşament — să fie dădăciţi.

Din iniţiativa activului pionieresc

E bine ca la „Ziua preşedinţilor" să se desfăşoare cît mai multe activităţi practice. La Şcoala de 8 ani nr. 76, pionierii din activ au învăţat noi jocuri pionereşti, la Şcoala de 8 ani nr. 174 au invitat un tovarăş profesor care îi învaţă semnalizarea cu fanioane, la Şcoala de 8 ani nr. 114 s-a arătat, practic, cum trebuie să decurgă ceremonialul pionieresc, în alte unităţi, la adunările de instruire s-au învăţat cîntece dedicate partidului şi patriei noastre socialiste. Astfel, preşedinţii de grupă şi detaşament vor şti la rîndul lor să organizeze toate acestea cu pionierii.

„Ziua preşedinţilor" trebuie să fie şi un prilej de a stimula iniţiativa activului pionieresc. Aşa, de pildă, la o „Zi a preşedinţilor" de la Şcoala de 8 ani nr. 174, un pionier a propus o excursie la Giurgiu. Altcineva, pioniera Cocală Marilena, a ridicat următoarea problemă: nu toţi pionierii se salută între ei cu salutul pionieresc. Activul a hotărît să se poarte în toate clasele discuţii despre acest lucru. Tot aici, preşedintele unităţii, Ştefănescu Bogdan, a propus ca băieţii care au învăţat la Palatul pionierilor semnalele de goarnă şi tobă să-i înveţe la rîndul lor şi pe alţi pionieri din unitate. Activul a fost de acord şi cu acest lucru.

Învaţă unii de la alţii

„Ziua preşedinţilor" trebuie să constituie şi un folositor schimb de experienţă între membrii activului. Iată, de pildă, la o instruire de la Şcoala de 8 ani nr. 76 preşedinta de grupă Nereanţu Cristina (clasa a V-a B) s-a plîns că nu are suficientă... autoritate în faţa pionierilor. Ei nu sînt destul de disciplinaţi la adunările de grupă. Dar, după cîteva întrebări pe care ceilalţi pionieri din activ i le-au pus, a reieşit că vinovată e tot... Cristina. De ce? Pentru că însăşi Cristina nu respectă ora începerii adunării şi copiii se plictisesc aşteptînd. Apoi, la adunare, vorbeşte doar ea, iar pionierii, nefiind atraşi în discuţii, îşi pierd interesul pentru adunare. Pe loc, membrii activului i-au arătat Cristinei că dacă vrea să aibă autoritate în grupă, iar pionierii să fie atraşi la acţiunile organizate, trebuie ca toţi să participe la pregătirea adunării, iar aceasta să aibă loc la data şi la ora fixată. Cristina a hotărît ca de-acum înainte aşa va face.

La această şcoală sînt 619 pionieri. Aici au fost înmînate pînă acum 186 de distincţii pionereşti, şi în curînd, încă 58 de pionieri, care au îndeplinit toate condiţiile vor primi îndrăgitele steluţe roşii. Se poate spune că la acest lucru a contribuit şi faptul că, în cadrul schimbului de experienţă între membrii activului, care are loc la instruire s-a vorbit mult şi despre distincţii. Astfel, toţi au avut de învăţat din experienţa detaşamentului clasei a VI-a (preşedintă, Drăgan Sorina) unde a existat preocuparea de a fi organizate astfel de acţiuni încît pionierii să aibă posibilitatea de a îndeplini condiţiile pentru distincţii. Au fost şi vizite în întreprinderi, şi drumeţii, şi şezători de cîntece şi poezii dedicate patriei şi partidului, şi concursuri de orientare cu busola şi după semne naturale... De mult succes s-a bucurat concursul gen „Drumeţii vesele" în care pionierii au răspuns la întrebări referitoare la condiţiile pentru distincţii şi la felul în care se pregătesc ei să le îndeplinească.

*

„Ziua preşedinţilor" trebuie să fie o adevărată şcoală a muncii pionereşti. Dar să ştiţi, reuşita instruirilor nu depinde numai de tovarăşii instructori, ci şi de voi, membrii activului. Cu cît veţi pune mai mult întrebări instructorilor, cu cît veţi fi mai dornici de a afla din experienţa celorlalte detaşamente şi grupe din unitate, cu atît adunările de instruire vor fi mai reuşite, mai folositoare.

SANDU ALEXANDRU

Ghiuri

Povestire de GICA IUTEŞ

Desen de Done Stan

Băiatului îi plăceau pregătirile acestea de seară cînd mama umbla repede prin odaie, nemaivăzîndu-şi capul de treburi, preocupată numai de plecarea lui.

— Haide culcaţi-vă odată, gîştelor ! încerca ea să le liniştească pe cele două fetiţe, care se hîrjoneau între perne cu motanul. Îl îmbrobodiseră cu un şorţ vechi şi motanul avea o mutră de parcă l-ar fi durut dinţii. Dădea nervos din coadă, mieunînd la intervale egale, ca şi cum ar fi scîrţîit o uşă neunsă. Cu mustăţile zbîrlite îşi sticlea furios ochii verzi, uitîndu-se ţintă la Ghiuri. Dar Ghiuri nu-l lua în seamă. Era de părere că motanul îşi are partea lui de vinovăţie. Ce-l împiedica să scape din mîinile lor ? Numai lenea şi laşitatea... Se prefăcea numai că ar vrea să scape cu fuga ştiind însă că la cea mai mică mişcare, fetele începeau să-l giugiulească şi el rămînea acolo, în pat, la căldurică, în loc s-alerge afară prin ger. Aşa că n-avea decît să rabde ! Şi Ghiuri îşi trase grăbit pînă sub genunchi ciorapii groşi de lînă, îşi încălţă cizmele şi icni, numai aşa ca să semene după obicei, cu tata. Apoi se ridică şi uitîndu-se sever, pe sub sprîncene la surorile lui mai mici, care nu se mai astîmpărau, se stropşi pe neaşteptate la motan. „Laşul" se ghemui cu ochii închişi în scutecele lui caraghioase, dar nu se mişcă din loc... Fetiţele rîseră şi-l acoperiră cu plapuma, iar Ghiuri se duse să aprindă felinarul. Era gata de plecare. Mama înveli bine merindele, înnodînd strîns baierele trăistuţei şi Ghiuri îşi îmbrăcă bundiţa şi-şi îndesă pe frunte căciula cu urechi căptuşite cu blană de iepure.

— Să nu uit, să-ţi dau chibriturile, băiete. I-auzi cum vîjîie vîntul afară !... Nu cumva să-ţi stingă felinarul pe drum.

— Ei, vă las cu bine ! spuse Ghiuri, îngroşîndu-şi puţin glasul ca să-l facă asemănător cu al tatii.

Mama îi puse cutia cu chibrituri în buzunar, fetiţele se ridicară din pat în cămăşile lor lungi de noapte şi strigară subţire în acelaşi glas :

— Drum bun, Ghiurică !

— Drum bun, Ghiurică ! se auzi şi glasul mamei şi inima băiatului se umplu de mîndrie : cu ani în urmă, (aşa i se părea lui), cînd surorile erau şi mai mici, la fel îl petrecea el pe fratele lui mai mare Mihai, care se ducea să-l ajute pe tata la fermă. Acum, Mihai era şofer la Braşov şi cînd dădea pe acasă, îl bătea pe Ghiuri pe umăr şi-l întreba rîzînd :

— Ei, cum merge treaba ?

— Bine ! răspundea cu toată seriozitatea, convins că întrebarea era cît se poate de firească, deoarece el, Ghiuri, rămăsese în locul lui acasă, mîna cea dreaptă a tatii. Căci, oare, cu ce te poţi mîndri mai mult decît cu faptul că te ştii fratele cel mai mare în casă, toţi să se bizuie pe tine, tata să se sfătuiască, ca de la egal la egal în toate situaţiile ?

— Ce zici, Ghiuri, n-ar fi bine să mergem în pădure să adunăm lemnele ?

— Ar fi o treabă, Ghiurică, dacă ne-am apuca să dregem poarta aia, ce zici ?

Tot gîndindu-se la toate astea, Ghiuri călca voiniceşte pe uliţă, prin zăpada zgrunţuroasă, îngheţată ca sticla. Păşea cu bărbia în piept ferind felinarul de vîntul tăios, care prevestea vîjîind şi spulberînd zăpada puţină adunată pe lîngă garduri, că peste noapte avea să se lase un pui straşnic de ger. Acolo la grajduri, tata avea o cămăruţă, pe care mama o spoia des. Era curat înăuntru, şi cald, pentru că unul din pereţi era lipit de vatra unde se fierbea apa pentru spălatul doniţelor de lapte şi unde se prepara brînza pentru ferma de pui. Uneori, sîmbăta, după ce sfîrşeau cu treburile, Ghiuri şi cu tata se ospătau cu merindele pregătite de mama, discutînd ca doi bărbaţi despre cîte sînt de făcut pe acasă, ori despre întîmplările petrecute la şcoală. Asta, pînă cînd lui Ghiuri i se lipeau genele. Şi atunci îl ruga pe tatăl său să-l lase să doarmă aici. Nicăieri nu era somnul mai dulce, ca aici ,în cojocul tatii, aşternut pe patul tare de scînduri. După ce adormea băiatul, tata se ducea şi mai făcea cîte un control prin grajd, şi mai ales dacă era vremea viţeilor mici, avea multă bătaie de cap cu aducerea lor pe lume. Asta se întîmpla mai ales în lunile de iarnă. În nopţile acelea, tata nu închidea ochii pînă la ziuă. Toţi aveau încredere în el, pentru că era un îngrijitor de animale tare priceput.

Cîteodată dimineaţa, cînd se trezea în cămăruţa de lîngă grajd în zgomotele doniţelor, Ghiuri auzea glasurile vesele care-i dădeau bineţe tatălui...

— Cum a fost noaptea, nene Ciomoşi ?

— Am fost cu băiatul ! i se părea lui Ghiuri că se lăuda tata.

Asta însemna că noaptea trecuse cu bine, că tata era tot atît de mulţumit ca atunci cînd la sfîrşitul trimestrului, Ghiuri îi aducea carnetul de note la semnat. Ghiuri învăţase de la tata o mulţime de lucruri. Ştia să amestece nutreţurile în proporţia potrivită pentru ca să conţină caloriile de care era nevoie, ştia să umble cu adăpătorile mecanice şi cu vagonetele cu care se cărau furajele. Treburile acestea le făcea cu tragere de inimă. De obicei, sîmbătă seara şi duminica dimineaţa, tatăl şi băiatul se întorceau acasă mulţumiţi de munca lor. Astăzi însă Ghiuri şi-a dat seama că tata era îngrijorat din pricina lui „845" despre care Vig, zootehnicianul, spunea că trebuie supravegheată în mod deosebit. Amintindu-şi de „845" Ghiuri grăbi paşii. Iarna trecută, Floreanca le dăruise un tăuraş roşu ca focul, cu o stea albă în frunte. Ghiuri avusese norocul să-i dea primele înghiţituri de apă noului născut, aşa că el îl şi boteză Joian, pentru că venise pe lume în ziua de la mijlocul săptămînii.

Aproape de fermă, în bătaia felinarului, Ghiuri văzu o mogîldeaţă care i se păru gata să se năpustească asupra lui, mai să-l răstoarne la pămînt. Era Petre Petrică, un băiat îndesat şi gras, care lucra la separatorul de lapte.

— Dă-mi felinarul, Ghiurică ! răcni Petrică. Avem doi viţei gemeni, dar nu-ş ce are vaca ! Mă duc după zootehnician !

Ghiuri îi dădu felinarul şi începu să alerge cît îl ţineau picioarele spre grajdul cel mare. Acum vedea că toate luminile erau aprinse. Cînd intră, înăuntru auzi glasuri înăbuşite. Tata nu era singur. Mai era acolo un îngrijitor, moş Todea. Tata întoarse o clipă spre el obrazul obosit şi îmbrobonat de sudoare şi nu păru mirat că-l vede. Ba încă îi porunci :

— Ai grijă de viţei ! Fricţionează-i uşor.

Ghiuri sări în boxa viţeilor. Gemenii şedeau alături. Unul era alb, tărcat cu roşu, celălalt era roşu peste tot, cu o stea albă în frunte. Semăna cu Joian. Nu se puteau ridica în picioare şi lui Ghiuri i se păru că-s bicisnici de tot. Apucă un şomoiog de fîn şi începu să-i frece încet, cînd pe unul, cînd pe celălalt, şi părul lor era moale şi delicat ca mătasea. Apoi încercă să le dea apă. Roşcatul bău, dar tărcatul împinse cana cît colo cu botul lui trandafiriu şi umed şi încercă să se ridice pe picioarele tremurînde, dar se lăsă îndărăt pe aşternutul de fîn. Amîndoi gemenii erau tăuraşi. Ghiuri auzi însă o discuţie care-l făcu să tresară :

— Moare vaca, Ştefane ! se văită moş Todea şi Ghiuri se îngrozi cînd văzu că ridică mîinile în sus şi se reazimă istovit de iesle.

— De ce să moară ? zise deodată tata... Nu moare, moşule... repetă tata din nou şi o bucurie nespusă i se ghicea în glas... Mai are încă unul.

— Încă unul ! se miră moş Todea ştergîndu-şi năduşeala de pe frunte. Asta-i caz, nu glumă.

O junincă ! strigă tata şi-şi feri obrazul căci mama celor trei gemeni îl linse cu limba ei trandafirie în semn de recunoştinţă.

— O, ce floricică ! rîse moş Todea cu gura lui ştirbă pînă la urechi.

Ghiuri alergă după apă şi după fîn proaspăt ca să aibă pe ce-o culca pe Floricica.

În clipa aceea Vig, zootehnicianul, cu fularul strîmb şi cu pufoaica descheiată năvăli înăuntru urmat de Petre Petrică, care îndată ce auzi vestea se umflă în pene de bucurie.

— Trei gemeni ! Asta-i caz să se scrie în ziare.

— E un caz excepţional ! spuse Vig şi desfăcîndu-şi trusa se apucă să consulte gemenii. Apoi îl lăudă pe tata: „nenea Ciomoşi merită un premiu. A salvat patru suflete ca prin minune".

Cînd a trecut noaptea ? De-afară se aud rîsete şi tropăituri. Doniţele încep să zăngăne. Au început să vină îngrijitorii şi mulgătorii. A început o nouă zi de muncă. Toţi se înghesuie s-o vadă pe mama cu trei gemeni. Sînt bine şi sănătoşi ! Toţi se înghesuie să-l felicite pe nenea Ciomoşi. Ghiuri stă modest deoparte. Se uită la tata.

— A fost muncă, nu glumă. Nu-i aşa, băiete ? Bine că ai venit. A adăugat tata după o clipă, bătîndu-l bărbăteşte pe umăr. Şi Ghiuri se simte fericit. Cine mai are un tată ca al lui !

ORAR

De VERONICA PORUMBACU

ROMÎNA

Ai crescut mai mare. 'N clasa ta
şi-a schimbat „citirea" vechiul nume.
La romînă-acuma vei putea
să descoperi locul tău în lume,
nu pe harta unui continent
tras în tuş cu munte şi cu vale.
Vei citi în carte, mai atent,
din literatura ţării tale.
Poate „Mioriţa" vei citi,
cu mirosul ierbii şi poienei.
Cine-a scris-o ? Cînd ? În care zi ?
Naşterea se pierde-n ceaţa vremii,
căci poporul, veac de veac la rînd,
a cioplit în versuri populare
jale, bucurie, dor şi gînd,
soarele ce-apune şi răsare...
Şi de-a rîndul, cei mai mari poeţi
ce pe strune îşi purtară-o mînă
vor veni în calme dimineţi,
poposind în ora de romînă...
Deci învaţă bine, fata mea,
ca să-i poţi primi, cum se cuvine
unor oaspeţi mari ce vor intra
într-o clasă mică, lîngă tine...

Noua sală a Teatrului pentru tineret şi copii

Teatrul pentru tineret şi copii dispune de o nouă sală în str. Eremia Grigorescu nr. 24, unde vor fi prezentate spectacole pentru cei mai mici spectatori ai teatrului — de la preşcolari pînă la elevi din ultimele clase de şcoală. In acest scop sala fostului cinematograf „Vasile Alecsandri" a fost renovată, scena a fost mărită şi înzestrată cu instalaţii moderne. Duminică dimineaţa ea a primit pe cei dintîi oaspeţi, care au urmărit întîmplările din piesa lui H. A. Pederzani „Misterul cizmei". Pe lîngă reluarea spectacolelor înscrise în repertoriul teatrului, în curînd aici vor vedea lumina rampei alte piese aflate acum în repetiţie. Cu sprijinul profesorilor şi pedagogilor din Consiliul artistic al teatrului, pentru micii spectatori a fost întocmit şi un program variat de manifestări cuprinzînd montaje literare, concursuri-spectacole „Cine ştie cîştigă", matinee de basme, întîlniri între actori şi şcolari. La aceste manifestări îşi vor da concursul cei mai buni elevi recitatori din şcolile Capitalei. Seria manifestărilor se va deschide cu un montaj dedicat lui Topîrceanu şi un concurs „Cine ştie cîştigă" pe marginea spectacolelor „2 la aritmetică", „Salut voios" şi „Emil şi detectivii".

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa „Scînteii". telefon 17.60.10, 17.60.20 : Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"

40361